

DE NOORD-BRABANDER

Staat- en Letterkundig Dagblad.

ABONNEMENTS - PRIJS

Voor de Stad... f 12.

Franco per post... 14.

DICERE VERUM QUID VETAT?
HORATIUS.

ADVERTENTIEN

15 cents de regel

behalve 35 cents zo gel.

(Verschijnende driemaal ter week: Dinsdag, Donderdag en Zaterdag.)

DE TOESTAND.

Wij drukten in een vorig nummer den wensch uit, dat de nieuwe minister van finantien de redder des vaderlands moge worden. Hij kan dit, en die taak is schoon; maar ook zij is moeilijk, zij is zwaarwichtig; het pad dat hij te betreden heeft, is glibberig; één misstap kan voldoende zijn, om alle hoop in de toekomst te verijdelen.

Het is op dit oogenblik meer dan ooit noodzakelijk, dat een minister van finantien, bij grondige finantieele en administratieve kennissen, andere hoedanigheden voege. Hij moet vooral ook staatsman zijn. Hij moet kunnen scheppen. Het noodlottig verleden, en het donkere heden zijn een chaos. En uit dien chaos is het zijne taak licht en heil aan te brengen. De rampspoed is hem de grondstof, waaruit hij geleid moet doen ontstaan, en de droevige omstandigheden waarin Nederland verkeert moeten ten grondslag liggen van deszelfs toekomstige welvaart. Zoo hier niet de scheppende hand van den staatsman de finantieele plannen bestaart, zal hetgene men aanwendt als redmiddel, welzigt integendeel de aanvang kunnen wezen van den onherstelbaren ondergang des Vaderlands.

Men heeft veel van de geschiedenis gesproken, om die op den huidige finantieelen crisis toe te passen. En zeer ten ontegte, gelijk de Heer MUTSAERS betoogde. De geschiedenis levert met de gegevene omstandigheden geen genoegzaam punt van vergelijking. Zij kan derhalve hier niet ten leidraad verstreken.

Hoe meer wij den toestand des lands overwegen, hoe meer het ons duidelijk voorkomt, dat dezelve gevaarlijk is. Wij verbeelden ons een door orkanen mishandeld schip, dat op vreemde onbekende kusten geworpen, te midden van verborgen klippen, eene behouden haven zoekt, terwijl tot overmaat van rampen, de bemanning van het schip in onmin geraakt, de scheepsbevolking ontevreden is, en die ontevredenheid overgaat tot volslagen wantrouwen, welke zelfs door de officieren der eskwadradje gedeeld wordt. Daar loeit de storm: Werwaarts de steven gewend? Wie zal gebieden? En zal men gehoorzamen?

Men moest een prophetischen blik hebben, om de toekomst te doorgroeven; maar het is het dat de tijden swaare gaan

van groote gebeurtenissen. Moge de Heer VAN DER HEIM VAN DUYNSTYKE de staatsman wezen, waaraan wij hierboven spraken! Moge hij door het openbaren van den staat der zaken, door de rondheid zijner verklaringen, door helderheid van begrippen en juistheid van berekeningen, bij de staten-generaal, dat vertrouwen verdienen, zonder hetwelk geene redding mogelijk is.

De staten-generaal behooren niet de regering in gemeenschappelijk vertrouwen te handelen. Een slecht geplaatst wantrouwen kan op dit oogenblik voor het land doodelijk zijn.

Wij willen niet, dat men in de regering een blind vertrouwen stellen zal; want door dat blind vertrouwen zijn wij tot den staat gekomen, dien wij allen nu betreuren. Maar hoe komt het, dat zij juist; die zich het meest door blind vertrouwen hebben doen onderscheiden, nu op den voorgrond staan om wantrouwen aan te kweeken? Als of deze regering de schuld was van den komervolten toestand, welke zij zelve hielpen daarstellen.

Niemand is beter in staat, dan de Staten-Generaal, om de maat van vertrouwen te beoordeelen, waarop de regering kan aanspraak maken. Zij zijn verplicht die maat te doen kennen. Verdient het bestuur geen vertrouwen, dat zij het openlijk zeggen, dat zij een ander ministerie vorderen; maar is de kamer niet bij machte om eene bepaalde afkeurende stemming van mistrouwen over de regering uit te spreken, om een ander beter ministerie te vormen, waartoe zal het dan strekken, dat men in de Kamer, door onbestemde klachten een wantrouwen aankweekt, dat men niet weet te rechtvaardigen, en eene spanning veroorzaakt, welke men niet weet te verhelpen?

De leden der Staten-Generaal mogen wel toe zien. Eerst hebben zij het land ten gronde genigt door een blind vertrouwen; dat men nu niet dreige den ramp te voltooien, door even een blind wantrouwen.

DE STAATSRaad, GOUVERNEUR DER PROVINCIE NOORD-BRABAND,

Ontvangen hebbende eene missieve van den Heer Hoofd-Ingénieur van den Waterstaat in deze Provincie van den 19. dezer no. 1138.

Hielt hij deze bekend, dat, ten gevolge van noodzakelijke vernieuwingen en herstellingen aan de vaste brug over de rivier de Aa nabij de sluis n. 10 op de Zuid-Willensvaart bij Lierep, de

passage met voor- en achter van sluisen 25000 dezer tot ultimo Julij aannemende, over deszelve gestremd zal moeten wezen, sodat gedurende die stremming de passage zal behooren plaats te hebben over de brug op sluis n. 11 bij Asten.

's Hertogenbosch, 20 Junij 1843.

De Staatsraad, Gouverneur voorn.

A. J. BORRET.

ZWEDEN

Men schrijft uit Stockholm onder dagteekening van 18 Junij.

» Veel opzien baart alhier de aankomst van onstreeks twee honderd studenten der hoogeschool te Kopenhagen, welke, vergezeld door een zestigtal studenten der (Zweedsche) hoogeschool van Lund, een bezoek aan de studenten der hoogeschool te Upsala komen brengen. Deze jonge lieden hebben zich te Kopenhagen aan boord der stoomboot Iris begeven, en zijn op hunne reis te Calmar aan wal gestapt, ten einde het kasteel te bezichtigen, waaraan zich zulke belangrijke herinneringen uit de Noordsche geschiedenis hechten, doch hetwelk thans in eene gevangenis herschapen is, terwijl de groote zaal, waarin in 1387 de beroemde Calmarsche Unie gesloten werd, tot een korenmagazijn dient. Zoo wel te Calmar als hier in de hoofdstad, alwaar zij den 4den aankwamen, zijn zij door de bevolking zeer wel ontvangen, terwijl te Upsala onder de studenten en de inwoners der stad de grootste geestdrift over dit bezoek werd aan den dag gelegd. De liberale dagbladen betoonen zich uitermate verhoud over dit bewijs van toenadering, door de Deensche jongelingschap gegeven, waardoor een eerste stap gedaan is tot het doen verdwijnen van den nationaalen haat, die nog voor weinige jaren tuschen beide volken heerschte. Hier in Stockholm zijn zij bij uitzondering met leden van de partij der hevige liberalen in aanraking geweest. Onder anderen is door den beruchten Lindeberg (die in de 60 wgens een staatkundig misdrijf ter dood veroordeeld, doch door den Koning begenadigd is geworden), met drie honderd zijner staatkundige vrienden, een feest te hunner eere gegeven, waar aanspraken gehouden en toosten ingesteld zijn, die men op zijn minst zonderling mag noemen. Een en ander, gepaard aan het reeds voor eenigen tijd in omloop geweest zijnde gerucht dat er sporen ontdekt waren van eene geheime verbintenis, ten doel hebbende, om eene hereniging der drie Noordsche rijken te bewerkstelligen, maakt, dat vele bedaarde lieden zich over het vertrek dezer studenten verheugen, welke morgen de terugreis aanvaard hebben. Het is zonder bevremding heeft men opgemaakt, dat ook een aantal studenten van de hoogeschool te Helsingfors in Finland, ter zelfder tijd als de Deensche studenten herwaarts gekomen zijn en aan alle feesten en vereenigingen deelgenomen hebben.

SPANJE.

Men verneemt uit de tijdingen van Spanje, dat het fort Montjuich steeds in de magt van het gouvernement blijft en dat de inwoners van Barcelona alzo buiten staat zijn om slag te leveren. De regent niet te houden, want er is zich over het bereik van het geschut van het fort loyden. Catalonie zal voortaan op eigen kosten de linie-troepen onderhouden, welke zich voor de oproerige beweging verklaard hebben. De stedelijke magt van Barcelona heeft aan het garnizoen dier plaats de helft van deszelfs achterstallige soldij doen toekomen. De beweging van Catalonie heeft Taragone, deszelfs garnizoen en sterkte medegesleept. De generaal Osorio heeft zich met diegenen zijner Officiëren, welke de partij van den Regent toegedaan waren, ingescheept. Den 3 is eene tweede poging tot opstand te Giropne geslaagd. Lerida wordt onder de gehoorzaamheid van het gouvernement gehouden, en naar dit punt zal de magt gerigt worden, welke zich thans te Sarragoosa verzamelt. Naar men zegt, duurt de opstand te Valencia en Granada steeds voort. Ook meldt men op nieuw, dat Malaga tot deszelfs pligt is terug gekomen.

-- Volgens andere berigten zou het volstrekt onmogelijk zijn, dat Malaga zich had overgegeven.

-- Tot bevestiging der geruchten, dat de voorvalige Regentes van Spanje zich de oneenigheden in dat rijk ten nutte tracht te maken, wordt verzekerd dat de generaal Cordova, broeder van Narvaez, met aanzienlijke geldsommen naar Andalusië vertrokken is, en dat Escosura als commissaris dier Vorstin naar Bajonne is gezonden, hoewel men altijd blijft gelooven dat hunne pogingen geenen of althans geringen bijval vinden zullen.

-- In den loop van den 19den heeft men te Parijs berigten uit Madrid van den 13den Junij ontvangen. Men deelt onder anderen den volgenden bijzonderen brief uit die hoofdstad van genoemde dagteekening mede: » Er zijn hier verontrustende geruchten in omloop. Men spreekt er van, dat Ciudad Rodrigo in vollen opstand is en dat Castellan de la Plana, Alicante, Sevilla enz. op het punt zijn, om dat voorbeeld te volgen. Maar vooral zijn de tijdingen uit Valencia, waar de troepen zich met het volk hebben verbreed, van bedenkelijke aard. Indien dat voorbeeld veel navolging mocht vinden, zou de staat van zaken voorbeeldeloos ingewikkeld worden. De generaal Zavala heeft te Valencia eene voor de beweging gunstige proclamatie uitgevaardigd. Die generaal is bij het leger nog meer gezien dan Diego Leon in vroegeren tijd. Ook zegt men, dat zijn afval den Regent diep heeft gegriefd. Tot nu toe is de hoofdstad rustig, maar indien de beroering zich nog verder verspreidde en ons naderbij kwam, zou ook de rust te Madrid groot gevaar loopen. De kapitein-generaal en de minister Mendizabal hebben dezen ochtend een lang onderhoud met den Regent gehad. Er is daaromtrent nog niets uitgelekt, maar men verzekert, dat men, na de ongunstige tijding uit Valencia, aan den Regent den raad gegeven heeft, om niet opzigt tot de keuze zijner ministers toe te geven en de hulp, of van Cortina, of van Olazaga in te roepen. Alle pogingen van dien aard moeten echter vruchteloos geweest zijn en men wil dat Espartero zou hebben geantwoord: » Neen, mijne heeren, ik zal niet toegeven; ik weet wel dat het mijn lot zal zijn om als een bandero [een strijkroover], met den sabel in de hand, op het slagveld te sterven. »

-- Een groot aantal in Frankrijk uitgeweken Spanjaards zelden zich in beweging om in haatland terug te keeren, ieder hunner verschaft zich een paspoort, neemt geld op, en gaat zijn invloed in deze of gene provincie beproeven. O'Donnell, zegt men, heeft dezer dagen Parijs verlaten; zijn voorbeeld wordt door eenige andere personadjen gevolgd, die even als hij in de vroegere opstanden betrokken zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS 19 Junij. Het grafgesteente van den Hertog van Orleans, hetwelk in de kapel van den H.

Ferdinand, te Sablonville, zal worden geplaatst, is vervaardigd geworden door den Heer Triquette, volgens de teekeningen van eenen kunstenaar, die door den overleden Vorst zijn vriend genoemd werd, en een Hollander van afboorte, en genaamd Art Schepfer. De engel, die aan het sterfbed van den prins staat, is vervaardigd door de prinses Maria. Voor het bas-relef op het voetstuk heeft de Koning zelf de teekening verschaft. Het is de genius van Frankrijk, weenende op de asch van den Hertog.

-- Men spreekt hier van een observatie leger, hetwelk zich op de grensocheiding van Spanje zou vestigen. (Emancipation de Toulouse.)

-- Volgens eenen rondgaanden brief van den admiraal Roussin, minister van marine, aan de presidenten der Kamers van Koophandel, zijn de havens der Marquesas- en Taïti-eilanden geplaatst onder het stelsel van volstrekte vrijheid.

-- In een brief van een fransch koopman, die voor handelszaken in Spanje reist, wordt den zonderlingen toestand, waarin dat Land thans verkeert, op eene levondige wijze geschilderd. Nu eens, schrijft hij, verlaat gij eene stad, waar de geestdrift ten top is gestegen, en waar de zegevierende opstand den regent vervallen heeft verklaard, en op weinige uren afstands komt gij in eene andere, waar de koelbloedigste onverschilligheid heerscht, en deze gedurige afwisseling treft u telkenmale. Intusschen is het, te midden van al deze opgewondenheid en onverschilligheid, merkbaar genoeg dat geheel Katalonië weldra van het juk van Espartero bevrijd zal zijn, en dat het, aan welke soort van regering dan ook, zijne voorwaarden op zal dringen, want de kreet *leve Isabella II!* strekt thans wel tot leus om den opstand aan te vuren, maar werkelijk bekrunen de mannen welke dien leiden zich daaraan zeer weinig, en het ministerie Lopez welke val het teken tot de crisis gegeven heeft, zal, wanneer het aan het roer der zaken komt, geen meester zijn om de opgewondenheid der bevolking te betengelen; want de eischen der Kataloniërs zijn zoo overdreven dat zoodanig ministerie op zijne beurt bezwijken zal, onder de beschuldiging van den vooruitgang vijandig te wezen. Het einde van al deze gebeurtenissen is nog niet te voorzien. Zal Maria Christina, door Frankrijk ondersteund, na den val van Espartero weder aan het bewind komen? Neen, want zij heeft het algemeen gevoelen niet voor zich, en Frankrijk is te verstandig om zijne voorkeur ter harer gunste openlijk aan den dag te leggen. Zal Espartero, op Engeland steunende, zich willen staande houden, in weerwil van den haat, die bijna alle Spanjaarden hem toedragen? Evenzeer neen, want Engeland heeft te huis te veel te doen om openlijk zijne verdediging op zich te nemen. Het is de volslagenste regering losheid die zich voorbereidt. Dan zal de Diplomatie met hare protocollen komen, om, onder voorwendsel van de kwalen van Spanje te heelen, die ten voordele van vreemde belangen aan te wenden. Sedert vijftien jaren (dus eindigt de briefschrijver) ken ik dit Land, hetwelk door mij in alle bijtongen doorkruist is. Het ontwaakt van tijd tot tijd, maar weldra sluijmt het weder in, als vermoed van hetgene het in zijne zwijmeling verrijgt heeft. Wanneer deze voorbij is, zal het zich op nieuw als een kind laten leiden. De werkelijke kwestie komt hierop neder, of Engeland dan wel Frankrijk zich de toekomst ten nutte zal laten gebruiken.

-- Volgens sommigen heerscht reed sedert een paar weken groote verkoeling tusschen de Kabinetten van Londen en Parijs, en wel ter zake der gebeurtenissen in Spanje. Het engelsch Ministerie schrijft, zeggen zij, de troebelen aldaar aan de Misperijen van fransche agenten, bizonderheid aan die van den concul te Barcelona, den heer de Lesseps; toe, en heeft eene nota van den heer Guizot, waarbij deze verlangde, dat het zich omziet op zijne beloftingen ten aanzien van Espartero (verklaren) op zijn heidige toon beantwoord. Heden voegt men hierbij dat de spaansche zaak

gelastigde den heer Guizot heeft afgevaardigd, welke partij Frankrijk zou kiezen, in geval Espartero d' interventie van dat Rijk en van Engeland tegen de opstandelingen mocht invoeren; dat dit vraagstuk overwijd in den Raad der Ministers is gebracht, en dat, na lang beraad, beslist is in overeenstemming met Engeland te handelen, uit hoofde de zegepraal der ontevredenheid de ontwerping van den troon der Koningin Isabella ten gevolge zou kunnen hebben, en Frankrijk alsdan allen invloed in Spanje zou kunnen verliezen, het zoudoor onzijdig te blijven, het zij door, ten gevolge van zich tegen den Regent te verklaren, met Engeland in oorlog te geraken. Anderen gelooven nogtans dat het Fransche Hof niet ongaarne eene zoo algemeene uitbreiding van den opstand tegen Espartero zien zou, dat de zaak daardoor in dien nadeel beslist wierd, zonder dat Engeland meede een voorwendsel tot interventie kon vinden.

-- De Parijsche *Constitutionnel*, die zeer ijverig voor de jongste bewegingen van O'Connell in Ierland partij trekt, deelt thans een brief van eenen in Frankrijk gevestigden Ier, James Fitz Patrick, geheeten, mede, waarbij deze zijne op het vasteland aanwezige landgenooten oproept, om ten spoedigste naar hun vaderland terug te keeren, waar de Engelschen, in dezen brief de onderdrukkers van het ongelukkige Ierland genoemd, zoodanige maatregelen nemen, dat eene gevaarlijke butsing te verwachten is. Volgens den briefschrijver is het de pligt van alle Ieren om zich rondom den grooten volksleider Daniel O'Connell te scharen, die wel, zoo als hij zegt, de aanvaller niet zijn zal, maar die toch eene geweldadige aanranding van de rechtvaardige zaak der Ieren tot zijnen laatste druppel bloed zal weten te verdedigen.

BELGIË.

De parlementaire strijd, welke zoo langen tijd de driënen heeft gaande gemaakt, de verkiezingen zijn eindelijk afgelopen. Het is der zoogenoemde liberale partij gelukt de hoofden der Katholieke partij te weerden. De Heeren van Raikem, Dubouché en Demonceau zijn niet herkozen. Maar dit is vol alles. De meerderheid der Kamer blijft dezelfde.

Na gebonden kabinetsraad heeft het ministerie beslist, dat het ministerieel blad de *Independant* zal ophouden te bestaan. Hetzelfde is opgericht door den heer de Nothomb. Ook dit besluit bewijst, dat de Katholieke partij niets bij de laatste verkiezingen verloren heeft.

NEDERLAND.

HERTOGENBOSCH 21 Junij. Men verneemt uit Eindhoven dat bij het ministerieel schutterfeest, hetwelk gisteren aldaar door de sociëteit der harmonie gegeven in orde ten einde liep, de zilveren zwaar vergulde medaille is behaald door de schutterij van Oirschot, de kroon met zilver bewerkt door de schutterij der harmonie van Eindhoven.

-- Bij besluit van den 18den dezer, heeft Zijne Majesteit bepaald, dat de Hoofden der departementen van Oorlog en van Marine, den rang en titel zullen aannemen van Minister.

-- Bij Zijner Majesteits besluit van den 10den Junij jl. no. 40, is benoemd: tot gewoone van den volder de Oude Heiningen, gemeente Rijnaart en Heiningen, in Noord-Brabant, A. Punt, Cz., in plaats van A. J. Punt, overleden.

-- Bij Koninklijk besluit van den 17den Junij 1843, no. 67 is aan den Heer A. A. Roels, ingevolge zijn verzoek, een certificaat verleend omtrent de betrekking van controleur ten Boekdrukkers te Hertogenbosch, teryl bij hetzelfde besluit in deszelfs plaats is benoemd de heer H. A. Cremers, thans tweede commissaris ten plakkantore te Breda.

-- De Minister van Financien, te Amsterdam, is gevolge de wet van den 19 Junij (Staatlab. no. 25), voornemens zijnde een bedrag van 70,000,000 aan Schatkistbiljetten te vervaardigen, ten behoeve van het jaarslot te maken, te vervaardigen. Brijngt bij deze ter kennis van de belanghebbenden dat zij zich op vrijdag den 23 dezer maandelijks vordes morgens ten 10 ure tot des nachtdags ten 2/ure ten kantore van den Agent van het Ministerie van Financien te Amsterdam, ter inschrijving daarvan kunnen aanmelden, met opgave van of zij deze biljetten voor 3, 6, 9 of 12 maanden verlangen.

Deze schatkistbiljetten zullen worden afgegeven met ingang van het 1de van afgange Juli en zal de

betaling uiterlijk op Zaterdag den 8 Julij aanstaande, ten kantore van de Nederlandsche Bank te Amsterdam moeten geschieden, onder korting voor de Makelaars en Commissionairs in effecten van 1, 2 of 3 ten honderd, naar gelang zij de stukken voor 3, 6, 9 of 12 maanden hebben aangevraagd. Indien voor meer dan het vereischt bedrag magt worden ingeschreven, zal het voor den langsten termijn ingeschrevene het eerste gegund worden en overigens de toekenning pondspoudgewijze, naar het bedrag van ieders inschrijving, plaats hebben.

's Gravenhage, den 19 Junij 1843.

De Minister voornoemd,
ROCHUSSEN.

-- Men leest in het *Dagblad van 's Gravenhage*:
BAD-INRIGTING TE SCHEVENINGEN.

Het koude regenachtige weder, dat ons omtrent de geheele eerste helft dezer maand aanhoudend vergezelde, heeft de Directie niet veroorloofd, het Bad-saizoen van dit jaar vroeger dan verleden Woensdag te openen; maar van dien dag af is het jaargetijde ook bijzonder schoon en voor het baden zeer gunstig geweest, zoodat de aanwezige vreemden en vele inwoners der Hofstad reden hadden, over het begin hunner badkuur zeer te vreden te zijn. De vroege aanwezigheid van vreemde familien en de menigvuldige bestellingen, waaronder verscheidene voor voornamen ingezetenen van Amsterdam, bewijzen, dat het vertrouwen op de werkzaamheid der baden te Scheveningen genoegzaam gevestigd is, om voor eenige afbreuk ten deze te behoeven beducht te zijn. Veeleer mag men het er voor houden, dat deze inrigting hare welverdiende vermaardheid zal blijven genieten, waarvoor hare gunstige ligging, de geschiktheid van haar strand, de kracht van haar water en de zorg die de Stedelijke Regering van hare gronding af besteed heeft en nog aanhoudend besteedt, om al deze voordeelen door een onbepaalde ondersteuning en naauwkeurig toezigt, zoo veel mogelijk, ten algemeenen nutte te doen dienen, meer dan voldoende waarborgen aanbieden.

-- Men schrijft uit Rotterdam van eergisteren:

Z. M. de Koning Hoogstdezelfs verlaagen te kennen hebbende gegeven, om III. KK. HH. den Erf-Groot-Hertog en de Erf-Groot-Hertogin van Saksen-Weimar-Eisenach, de rivier per stoomboot van Mainz afkomende, welkom te heeten, hadden de directeur-Generaal van marine en de kapitein ter zee, Ver-heul, directeur der marine alhier, ten laat gegeven, Zr. Ms. stoom-jagt *de Leeuw* tot dat einde gereed te doen liggen. Nadat vooraf Z. Exc. de directeur-generaal van marine, de schout bij-nacht Rijk, gisteren op 's Rijk werf was aangekomen, arriveerde aldaar omstreeks half drie ure Z. M. de Koning, vergezeld van Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, en van Hoogstdezelfs Adjutant, den kapitein-luitenant ter zee van Karnebeck, en werd gerecipieerd door den directeur der marine alhier, den heer burgemeester dezer stad, den commandant, de hoofd-en verdere officieren der schutterij, den commandant van het corps mariniers en verdere hooge autoriteiten.

Z. M., Z. K. H. Prins Hendrik der Nederlanden, alsmede (op uitnodiging van Z. M.) de directeur-generaal van marine, begaven zich dadelijk aan boord van het stoomjagt *de Leeuw*, hetwelk de haven uitkomende, onder een Koninklijk saluut van Zr. Ms. op de rivier liggende brik *Regasus*, welke geheel en al met vlaggen bedekt was, naar boven stoomde; terwijl de talrijke koopvaardij-schepen, langs de Boompjes liggende, met vlaggen versierd waren, en een aldaar liggend schip, behoorende aan den heer van Hoboken van Rhodé en Pendrecht, een Koninklijk saluut deed.

Nabij Krippen aan de Lek verwachtte het stoomjagt *de Leeuw* den Z. M. de Koning haalde in persoon Hoogstdezelfs Doorluchtige Schoonzoon en Dochter, met een ploeg van die stoomboot af. Omstreeks half vijf ure landde de een Koninklijk saluut van Zr. Ms. dat weltra- de (terugkomst van) het stoomjagt, 1937

aan het hoofd der haven van 's Rijks werf aanlag, onder het spelen der muziek van de schutterij, en het paraderen van een detachement mariniers. Z. M. de Koning, III. KK. HH. de Erfgrootertog en Erfgrootertogin van Saksen-Weimar Eisenach en Z. K. H. prins Hendrik der Nederlanden, werden op het hoofd door de aldaar aanwezende hooge autoriteiten plegtig gerecipieerd, en vertrokken, onder het gejuich der te samengevoelde menigte, naar de residentie. Z. M. gaf Hoogstdezelfs hooge goedkeuring te kennen over alles wat bij deze plegtigheid was in acht genomen.

-- Men schrijft uit Utrecht van den 16:

» Wij hebben het genoegen te kunnen melden, dat het Harer Majesteit de Koningin, wederom heeft behaagd, aan het bestuur der *Maatschappij van Moederlyke Weldadigheid* alhier, op het aan Hoogstdezelfs aangeboden verslag over het dienstjaar 1842, als een vernieuwd blijk van goedkeuring en belangstelling, te doen toekomen een gift van twee-honderd gulden; welk gunstbewijs bij hetzelfde bestuur met dankbaarheid is ontvangen, en, zoo hetzelfde, bij de erkende behoeften der maatschappij, inzonderheid vertrouwt, zal mogen strekken, de meer en meer algemeene deelneming der ingezetenen te helpen bevorderen.

Particuliere Correspondentie van den
NOORD-BRABANDER.
BRUSSEL, 20 Junij 1843.

Mijnheer de Redacteur!

De groote politieke gebeurtenis, waarvan men de toekomst van ons land deed afhangen, is thans voorbij. Het resultaat der verkiezingen voor de leden der kamers zal u wel bekend zijn, en ik zou niet noodig hebben u daarover te spreken, indien zekere partij zich niet reeds te werk gesteld had, om de laatste verkiezingen in een verkeerd licht te plaatsen en verkeerde gevolgtrekkingen daaruit afteleiden. Gij moet terstond weten dat deze verkiezingen den aard en de strekking der kamers niet veranderd hebben. De meerderheid blijft bij de Katholieke partij, dat is de *behoudende*, en mogt er eenige verandering zijn, zij is zeer zeker ten voordeele van deze: geloof dus niet aan het zeggen van sommige bladen, die zich *vrijzinnig* noemen, zonder het te wezen, en voorgeven dat de overwinning aan hunne zijde is; geloof hun ook niet wanneer zij zeggen dat de Katholieke meerderheid zich niet langer zal kunnen staande houden, omdat eenige voornamen Katholieke leden ditmaal niet zijn herkozen: immers in plaats van drie leden, die zijn afgetreden, zijn er acht gekozen, die tot diezelfde meerderheid behooren.

Deze nieuwgekozen Katholieke Representanten worden wel is waar door eenige liberale dagblad-schrijvers voor niets beduidende menschen uitgemaakt, ondertusschen kent men hen nog niet, en ik kan u verzekeren dat er onder hen mannen zijn van veel talent. Onze kamers blijven dus gelijk zij waren voor de verkiezingen, dat is, met eenen echt nationalen geest bezield, en zorg dragende zoo wel voor de materiele als voor de morele belangen van ons land. De Katholieken zijn de halve ook te rgt met de laatste verkiezingen te vrede; zij betrouwen wel dat eenige bekwaame mannen zijn afgekozen geworden, maar deze uitsluiting het werk zijnde van leugens en luster, zal niet van langen duur zijn; vooral daar in hunne plaats echte Radicals gekozen zijn, die hunne partij nog meer in miscrediet zullen brengen. Eenige maanden zullen genoeg zijn om de oogen te openen aan velen, die zich door het geschreeuw van radicale bladen hebben laten verleiden.

Ingezonden Stukken.

AAN DE REDACTIE VAN HET DAGBLAD
DE NOORD-BRABANDER.

RAAMSDONK den 15 Junij 1843.

In een artikel van uw *Dagblad* van den 8ten dezer, betrekkelijk de verkiezing voor de Provinciale Staten, hebben wij tot ons leedwezen en tevens met verontwaardiging gezien, de wijze waarop de Redactie, den Heer de Grez in een hatelijk daglicht doekt te stellen, en daar wij uit onze over-

tuging en volgens onzen vrijen wil, onze stemmen op dien Heer hebben uitgebragt, zonder dat hem daarvan iets bekend was, zoo hebben wij vermoend, tegen zulke bitse aanmerkingen, den Persoon (dien wij zoo gaarne tot onzen representant in de Provinciale Staten hadden gezien), toegevoegd, te moeten protesteren, daar Zijn Hoog Welgeb. die vergadering niet zoude ontsierd hebben; maar veeleer door zijnen bekenden ijver, onpartijdigheid en administratieve kennis, waarvan wij menigvuldige blijken hebben ontvangen, van eenig nut had kunnen zijn.

Wij verzoeken Ued. daan mogten in uw dagblad te plaatsen, ten einde een publiek bewijs te geven, dat wij niet alleen uit overtuiging behandeld hebben, maar tevens den gemelden Heer de Grez alle achting toedragen.

Wij hebben de eer te zijn.

Ued. Dienaren.
VAN DE NEER.
HEEREN.
PIETER J. DONENBOON.
G. DUFF.
JAN DEELER.

Wij hebben bovenstaande stukje gaarne een plaats verleend, omdat het ons gelegenheid geeft tot een nader explicatie over onze gevoelens. Wanneer ons een onbepaalde uitdrukking over eenen persoon ontvalt, is niemand gerechtigd die op het bijzonder leven van zulk een persoon toe te passen. Het bijzonder leven immers is heilig. Alleen het openbaar (politiek) leven behoort tot het domein der publiciteit; het is ook alleen dit, hetwelk wij beoordeelen. Zoo is de heer de Grez, die onder een godsdienstig en zedelijk en maatschappelijk oogpunt, een achtingswaardig mensch in zijn bijzonder leven is; evenwel, naar onze meening, in zijn openbaar (politiek) leven, niet de persoon, die *vastheid van karakter in constitutionele beginselen* besit, om als Lid der Provinciale Staten op te treden. Wanneer men zoo langen tijd de statelijke dienaar geweest is van de voorstanders van inconstitutionele begrippen, improviseert men zich niet in een oogenblik het karakter van onafhankelijke vrijzinnigheid. Het kan zijn, dat wij ons vergissen, en het zal ons aangenaam zijn, wanneer ons zulks zal blijken. Maar men duide het ons niet ten kwade, dat wij onpartijdig over een openbaar persoon, als *dusdanig* ons oordeel vellen. Zonder dusdanige vrijmoedige oordeelvelling is er geen publieke geest mogelijk.

Wat nu de bovenstaande protestatie betreft, wij zullen daaromtrent kort zijn. Om derzelve waarde te beoordeelen, hebben wij slechts een aanmerking te maken. Gemelde heeren onderteekenaars zeggen, dat zij hunne stem hebben uitgebragt voor den heer de Grez, zonder dat hem daarvan iets bekend was. Dit is minstens zeer onwaarschijnlijk. Wij kunnen gemelde beeren verzekeren, dat het ons en vele anderen acht dagen voor de stemming bekend was, dat de heer de Grez, op hunne stem konde rekenen, hoe zoude zulks gemelde heer niet geweten hebben, daar hij als Kandidaat geene middelen onbepoofd zal hebben gelaten, om zich stemmen te verzekeren? Wanneer men aan anderen zijne verontwaardiging wil mededeelen, behoorde men ten minste geene middelen te gebruiken, welke die verontwaardiging verdacht doen voorkomen. De waarheid heeft nooit behoefte gehad aan leugentaal, zij verdedigt zich zelve.

Onder de inrigtingen die aan de behandeling der mismaaktheden of vergroeiingen gewijd zijn, is er geene betere dan *L'Institut Orthopédique de la Muette*. Eene zeer schoone ligging, de vereeniging van alle gezondheids bevorderende bedingen; wijze van behandeling door een lange ondervinding gestaafd, en de noodige middelen om de gezondheid der Jongheden te bevorderen, zijn de voordeelen die vereenigd zijn in het Etablissement gesticht, en gederigeerd door den Doktor Jules Guérin, op het kasteel *de la Muette*, te Passy, nabij Parijs. De voornaamste mismaaktheden die in dit Instituut behandeld worden zijn: *De vergroeiingen van de hals*, (*torticolis*) *kromme he-*

